

soulože, když na př. pohlavní ústroj zneužitého dítěte není vyvinut; nevyžaduje se k ní ani, aby pohlavní úd vnikl do pohlavního ústrojí (immissio penis), ani, by nastala conjunctio membrorum, nýbrž k splnění této skutkové podstaty postačuje podniknutí soulože, t. j. každé činění směřující k jejímu provedení. Vycházejíc z tohoto právního hlediska, jest označiti zmateční stížnost za neodůvodněnou. Zmateční stížnost uplatňuje jednak zmateční důvod podle § 281 čís. 5 tr. ř., že prý rozsudek jest v rozporu s posudkem soudních lékařů, z něhož vychází na jevo, že conjunctio membrorum nenastala, jednak zmateční důvod podle § 281 čís. 6 tr. ř., že prý soud vzhledem k tomu, že podle posudku lékařů soulož vykonána nebyla, ba ani immissio penis nenastala, neprávem se prohlásil za nepříslušna, shledávaje v jednání obžalovaného skutkovou podstatu zločinu násilného smilstva podle § 127 tr. zák., a dovolává se Fingra, jenž ke skutkové podstatě zločinu podle § 127 tr. zák. žádá conjunctio membrorum. Než nalézací soud hodnotil posudek lékařů a dospěl přes to k přesvědčení, že na V-ové a R-ové byla soulož v onom smyslu podniknuta, zjistiv různé činy a okolnosti svědčící o podniknutí soulože, s nimiž není lékařský posudek v odporu. Poněvadž stálá judikatura i čsl. i bývalého vídeňského zrušovacího soudu bere ono právní hledisko za své a názor Fingrův jest i v nauce ojedinělým, právem se soud na základě formálně nenapadených zjištění prohlásil za nepříslušna a není proto odůvodněn ani zmatek podle § 281 čís. 6 tr. ř.

Čís. 3711.

Zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. se dopouští i ten, kdo jiného vyzývá, by potvrdil skutečnost, třeba i pravdivou, avšak sváděnému z vlastní zkušenosti neznámou, věda, že svádění o této okolnosti z vlastní zkušenosti neví.

Dosvědčil-li pak sváděný takovou okolnost skutečně před soudem jako svědek, přechází skutková podstata zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. zák. ve skutkovou podstatu zločinu spoluviny na podvodu křivým svědectvím podle §§ 5, 197, 199 písm. a) tr. zák.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1929, Zm II 233/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 28. května 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197, 199 a) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. dopouští se i ten, kdo jiného vyzývá, by potvrdil skutečnost, třeba i pravdivou, avšak sváděnému z vlastní zkušenosti mu neznámou,

věda, že sváděný o této okolnosti z vlastní zkušenosti neví. Dosvědčil-li sváděný takovou okolnost skutečně před soudem jako svědek, přechází skutková podstata zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. ve skutkovou podstatu zločinu spoluviny na podvodu křivým svědectvím podle §§ 5, 197, 199 písm. a) tr. zák. V souzeném případě nalézací soud zjistil, že František D. potvrdil u soudu jako svědek pravdivou okolnost, že obžalovaný byl dne 19. května 1928 od 1/27 do 10 hod. večer v bytě Jiřího K-a, že však dosvědčuje to, nevěděl, že to bylo dne 19. května 1928, nýbrž že toto datum udal přesně, jakoby je z vlastní zkušenosti věděl, na návod obžalovaného.

Čís. 3712.

§ 2 zák. o podmíněném odsouzení (čís. 562/1919) předpokládá v odst. (1), že vinník byl odsouzen před tím, než spáchal nový trestný čin, pro který je právě souzen; podmíněné odsouzení není vyloučeno odsouzením třebas rázu v § 2 (1) uvedeného, stalo-li se odsouzení to po spáchání trestného činu, který jest předmětem odsouzení, o jehož podmíněnost nebo nepodmíněnost jde.

Osud trestu uloženého jako doplněk (§ 265 tr. ř.) nemůže býti jiný než osud trestů, které byly doplněny.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1929, Zm II 263/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací v neveřejném zasedání o zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 23. května 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle §§ 5, 144 tr. zák. a odsouzen podle § 145 (146) tr. zák. vzhledem k § 265 tr. ř. za použití § 55 tr. zák. bezpodmínečně do těžkého žaláře na dva měsíce, zosířného a doplněného postem každých 14 dní — uznal takto právem: Zmateční stížnost, pokud napadla výrok soudu nalézacího o vině stěžovatelově, se zamítá. Zmateční stížnosti, pokud napadla výrok soudu nalézacího, že odsouzení stěžovatele jest nepodmíněné, se vyhovuje; napadený rozsudek se v této části výroku o trestu zrušuje a soudu nalézacímu se ukládá, by v rozsahu zrušení o věci znovu jednal a rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Opravný prostředek označuje se v úvodě jako provedení zmateční stížnosti a odvolání a žádá v konečném návrhu, by byl napadený rozsudek zrušen jako zmatečný, po případě by bylo vyhověno odvolání do nepodmíněného odsouzení a byl povolen podmíněný odklad výkonu trestu. Avšak z věty — předeslané vývodům napadajícím výrok o podmíněném odkladu trestu — že výrok ten jest zmatečný, poněvadž byl jím porušen zákon v ustanovení § 6 čís. 4 zákona čís. 562/19 sb. z. a n., plyne, že i výrok ten jest alespoň v první řadě napaden zmateční